

Vergaderjaar 2007–2008

31 200 XVIII

Vaststelling van de begrotingsstaten van de begroting Wonen, Wijken en Integratie (XVIII) voor het jaar 2008

Nr. 67

BRIEF VAN DE MINISTER VOOR WONEN, WIJKEN EN INTEGRATIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 16 juni 2008

Tijdens de Regeling van werkzaamheden d.d. 1 april 2008 vroeg Kamerlid Kant om een reactie van de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en mij op het artikel van Jeroen de Vreede in het Algemeen Dagblad van 1 april 2008. Ik stuur u mijn reactie mede namens de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

In het artikel wordt aangegeven dat «bij de bouw van nieuwe woningen veel te weinig rekening wordt gehouden met de vergrijzing van de samenleving». In de «Monitor Investeren voor de toekomst 2006» (bijlage bij brief d.d. 1 februari 2008 aan Tweede Kamer, vergaderjaar 2007–2008, 31 200 XVIII, nr. 111) is berekend dat in de periode 2006–2015 406 000 nultredenwoningen extra beschikbaar moeten komen voor ouderen en mensen met beperkingen. Dat is één van de belangrijke voorwaarden om te bereiken dat ouderen en mensen met beperkingen zelfstandig in hun wijk kunnen (blijven) wonen en daar zonodig zorg en ondersteuning kunnen ontvangen. Om te bevorderen dat voldoende en gevarieerde woonzorgarrangementen tot stand komen, hebben wij met medewerking van veldpartijen het Actieplan «Beter (t)huis in de buurt» opgesteld dat ik in december 2007 naar de Kamer heb gestuurd (Tweede Kamer, vergaderjaar 2007–2008, 31 200 XVIII, nr. 111). Het stimuleren van het breed toepassen van domotica maakt onderdeel uit van dit actieplan.

In het bewuste AD-artikel wordt aangegeven dat de Ouderenbond ANBO wil dat alle nieuwbouwwoningen verplicht levensloopbestendig worden gebouwd door extra regels op te nemen in het Bouwbesluit. (AD 31/3/08). Ik ben bekend met de wens van de ANBO op dit terrein, maar hanteer de volgende uitgangspunten.

Bij levensloopbestendige woningen gaat het erom dat al in de ontwerp-fase rekening wordt gehouden met flexibiliteit en aanpasbaarheid in woningplattegronden. Dit uitgangspunt is concreet vertaald in 12 kwaliteitscriteria voor levensloopbestendig bouwen. (Zie VROM-rapport «Levensloopbestendige woningen», november 1999.) Die 12 kwaliteitscriteria zijn nog steeds actueel. Aangezien bij de eisen in het Bouwbesluit

is uitgegaan van een vrije indeelbaarheid van de woning, geven die eisen alle gelegenheid om aan levensloopbestendig bouwen vorm te geven. Wel zijn er specifieke eisen opgenomen voor toegankelijkheid. Verder is het primair een verantwoordelijkheid van de opdrachtgevers (ontwikkelaars, corporaties, gemeenten enz.) in hun programma's van eisen met deze 12 criteria rekening te houden.

VROM stimuleert de partijen hierin. Een voorbeeld hiervan is het actieplan «Beter (t)huis in de buurt» waarin ervan wordt uitgegaan dat de markt in principe zelf verantwoordelijk is voor de realisatie van verschillende typen woningen waaronder de levensloopbestendige woningen.

In het artikel wordt de suggestie gegeven om zorgverzekeraars mee te laten betalen aan het aanbrengen van voorzieningen. Hierover kan ik het volgende zeggen: De eigenaar van de woning is in principe verantwoordelijk voor de woning. Gemeenten hebben in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning een verantwoordelijkheid bij het aanpassen van de woning. Zorgverzekeraars hebben geen rol. Zorgverzekeraars hebben op grond van de Zorgverzekeringswet ook geen vrijheid hierin. Overigens zie ik ook vanuit het perspectief van de Awbz geen mogelijkheden. Woningaanpassingen maken geen onderdeel uit van de aanspraken op de Awbz. Zoals u weet worden momenteel de mogelijkheden en consequenties van het financieel scheiden van wonen en zorg onderzocht, hierover zal u nader worden bericht. Ook in het licht van scheiden van wonen en zorg ligt het niet voor de hand om Awbz-geld aan te wenden voor woningaanpassingen.

De minister voor Wonen, Wijken en Integratie,
C. P. Vogelaar